

Szép volt fiúk!

Dorozsmai futballberkekben régen hangzott el ez a teljesítménydicsőítő mondat. A szurkolók esetleg tréfának, a vezetők és a felnőtt játékosok egyenesen gúnynak vennék. Mielőtt bárki is megsértődne, nem rájuk gondoltam a címben néhány szóval.

Akikhez, akiknek szól: a Dorozsmai Egységes Sportkör „előkészítő” csapata, vagyis a legkisebbek...

Képzelnék maguk elé egy futballistát, akinek felülről térdig ér a mez, alulról, szintén térdig ér a labda, hosszú és széles a pálya, óriási a kapu (főleg a kis kapusoknak), de hatalmas a szívük! É most, az 1992–93-as bajnokságban, megelőzve a Sándorfalva és a Szeged SC „gyerekeit”, **ELSŐK LETTEK!** Ők ezt az aranyérmelkes edzőjüknek, Varga Sándornak köszönik, mi, szurkoló szülők, **MINDNYÁJUKNAK!**

Fiúk, Sanyi bácsi, ez valóban szép volt! Legyen ez az erőt és akaratot mutató, futballt szerető szívetekről szóló aranyérem „ugródeszka” a további bajnokságokhoz!

ifj. Farkas Dezső

Elmondtuk, leírtuk már több alkalommal a tényeket, melyek miatt a Kiskundorozsmai Tornádó SE női kézilabda csapata 1992. tavaszi idényének végén kiesett az NB II-ből.

A véten csapat így 92/93-as megyei bajnokságban — felkészültségénél alacsonyabb osztályban — szerepelt egy évig. Kétszer 3-as csoportokban játszottak, majd a csoportok 2—2 legjobbjára újra találtak. E „rájátszási” periódus valamennyi mérkőzését — legkevesebb 10 gólos előnnyel — megnyerte a Tornádó. A tizenkilenc lány és asszony, Szentés Bíró Ferenc edző vezetésével, készül a komolyabb megmérettetésre. Az eltelt év „vízválasztó”

Néhány igaz szó a hazugságról...!

Megyek az utcán, találkozom egy ismerőssel... Szervusz, hogy vagy...? Köszönöm jól, mondja Ő és aztán megyünk tovább a dolgunk után. Elhittem neki...! Persze merő udvariasság volt, hogy megkérdeztem tőle, Ő meg ugyancsak udvariasságból válaszolt. Nem is vártam tőle mást, pedig tudom, hogy nem igaz...! Most kezdje el sorolni a bajait, hogy kínozza a köszvény, hogy nyomasztják az adósságok, hogy elhagyta a felesége, a családja nem törődik vele, a kisebb gondokról már ne is beszéljünk...! Kinek van erre ideje, mindezt végighallgatni...? Szervusz, elhiszem amit mondasz...! Jól vagy...! És újra győzött a hazugság...! Igaz, hogy egész kis hazugság volt, amolyan kegyes hazugság, amivel ámtíjuk egymást... Mert a jót szeretjük hallani és ennek érdekében még hazudni is képesek vagyunk.

Vagy vegyünk egy másik példát... azt ígérte valaki, hogy másnap elhozza azt a bizonyos dolgot amire nagy szükségem lenne... Nem hozta el! Én meg már ki sem merem mondani, hogy hazudott, hogy becsapott... Nem... inkább még keresek számára magyarázatot, bizonyára akadályozva volt és ezért nem tudott eljönni. Jó okom van erre, hiszen velem is megtörtént már, hogy ígértem valamit és aztán szépen elfelejtettem. De hát ezek olyan kis dolgok, amit nem érdemes eltúlozni. Csak az a fránya hazugság ne lenne ott mindenütt. Mint az a bizonyos egy pohár tiszta víz, amelyben csak egy cseppnyi mérge is ölni képes...!

Vagy egy másik példa a kereskedelem, ezen belül is a reklám, ami ugye olyan csábító...! Ígér fűt-fát, alig tudunk ellenállni neki...! Csak a pénztárcánk szab határt a vásárlásnak, a hiszékenységek határtalan. Pedig itt is tetten érhető a csalás a hamisítás, egyszerűen a hazugság, ami mindig nagyobb mértékben terjed. A felsorolásból azonban nem hagyható ki a politika, nem véletlenül hagytam utolsónak a sorrendben...! Most sok ember azonnal lecsap a témára, mondván: Ő a politika az maga a tömény hazugság, művészi fokon gyakorolva. Hát ez nem igaz!!! Bár kalandorok is akadtak elég szép számmal, azért a történelmünk során ismertünk nem egy becsületes, igaz embert, akire felnézhetünk és akiről példát vehetünk. Ha valahonnan, hát a politikai közéletből kellene legelőször kisöpörni az ilyen kalandorokat, kiirtani a hazugságot, mégpedig gyökerestől. A szentírásból tanultuk „beszéded pedig legyen: igen — igen vagy nem — nem” ami ennél több, az az ördögtől való.

A legnagyobb kárt embertársainkkal, nemzetünkkel szemben éppen a rossz, a hazug politikával tudjuk okozni...! Olyan ez, mint a kábítószer, vagy az alkohol, egy cseppnyivel, egy pohárral kezdődik és aztán szenvedéllyé válik, amitől már nem lehet szabadulni. Ha fölismerjük a sokféle szépen hangzó, de hazug ideológiákat, különböző világmegváltó zavaros léteszméket, fölemeljük szavunkat a hazugságok ellen, hiszem azt, hogy fel tudunk építeni egy becsületes és igaz társadalmat...!

(Moró)

Újra NB II-ben a Kiskundorozsmai Tornádó SE

volt. Aki támogató és támogatás reménye nélkül, saját cipőben, saját gépkocsikkal utazva, végigküzdötte ezt az évszót — kemény ember, s igazán szereti e sportágat.

Meghívottként vettem részt az évadzáró bográcsos „vacsorán” — Pünkösdi vasárnapján — amely valódi „családi” kezdeményezésre szerveződött. Sportoló és „kézilabdás szülő” erről csak „igazoltan” maradhatott távol. Tálalás előtt Kormány László köszöntötte a megjelenteket, majd Szentés Bíró Ferenc edző értékelte az elmúlt évet. Ajándékként két garnitúra mezt vehettek át a helyszínen a lányok a Garancia Biztosító Rt. vezérképviselőjétől, dr. Matusovits Tamástól.

Az ízletes vacsora elsősorban a Dudás—Tajti—Zakar kézilabdás apukáknak köszönhető! Vacsora utáni levelező mozgásként APÁK—és LÁNYOK kispályás foci következett, nem kétséges kiknek a győzelmével.

Befejezésként következtek mindazok neve, akik a kézilabda sport dorozsmai támogatóiként az est sikeréhez hozzájárultak:

Dudás István, Egri Miklós, Görög József, György Ferenc, Gyuris István, Halász Sándor, Korbely János, Kothenicz Lajos és veje, Mihály Zsolt, Oláh Károly, Órhalmi Sándor, Peták László, Szántó István, Tajti Sándor, Takács Mihály, Tóth Mihály István, Vass János, Zakar Ferenc.

Filo

Szeged Megyei Jogú Város polgármestere

DR. ANDERLE ÁDÁM ÚRNAK

Dorozsmai Napló felelős szerkesztőjének

Petőfi Sándor Művelődési Ház

Dorozsma
Negyvennyolcas u. 12.

Kedves Ádám!

Mindig érdeklődéssel olvasom a Dorozsmai Naplót és két ízben résztvettem a "Dorozsmáért" Alapítvány ünnepi estjén is. Nem tudom, hogy annak idején Papp Gyula is érdeklődött-e a városrészek speciális problémája iránt, de ha igen, akkor tényleg semmi nem változott, amint azt a május 24-i számban írod.

Az már elenyésző csekélység, hogy nem a polgármester engedélyezi a kispiacon az ABC előtt, ez a Borvendég Béla Úr által vezetett Városfejlesztési, Környezetgazdálkodási és Műszaki Bizottság feladata.

Ehhez a bizottsághoz én magam kérelmet adtam be az első elutasítás után, hogy vizsgálják felül döntésüket, amit nem voltak hajlandók megtenni.

Ebből viszont azt látjuk, hogy mégis csak van különbség, mert annak idején Papp Gyula utasítását vagy netán kérését illet teljesíteni.

Most viszont egyesek - különösen ebben az országban - boldogok, ha éppen ellentétesen cselekedhetnek. Ekkor viszont, s úgy vélem - az lenne a korrekt tájékoztatás, ha a döntéshozót (kat) pontosan megjelölnék.

Szeged, 1993. június 02.

Baráti üdvözléssel:

Dr. Lippal Pál

F. V. K. K. K.

Meghívó a polgármesternek

Tisztelt Polgármester Úr!
Kedves Pali!

Az előző számban megjelent *Kispiac* című szösszenetemben — amely a dorozsmai hivatal vezetőjével készült interjú egyik mozzanatára reagált — szándékosan akartam beléd csipni, egyenlőségjelet téve Közted és Papp Gyula között. Köszönöm, hogy nem sértődöttél meg! Tárghatósan elküldted leveled mellékleteként több önkormányzati döntés iratát is, amely dokumentálja a levelemben foglaltakat — s amelyeket sajnos nem tudunk közölni.

Ha jól értem a lényegét, s köszönöm, hogy nem a kioktatás lehetőségét választottad —, az az, hogy az egypártrendszer és a többpárti polgármester lehetőségei, játékos- és mozgásteret eltérő, s hogy a Polgármester nem mindenható Úr a Városnak.

Értem, egyetérték veled, s ha mondandóm megbántott volna, megkövetlek érte!

De tudnod kell, itt Dorozsmán sok minden bántja a polgárokat — az általános nehézségeken túl is. Hogy útjaink jórésze sáros, hogy nincs

közbiztonság, hogy művelődési házunk légszomjival küzd, hogy a csatornázás dolgai reménytelenek, hogy a Város távlati fejlesztési terve a "töltésen túli" Szegedről — tehát Rólunk, és a többi csatolt községről — *elfeledkezett*. Hogy csak a "fejkvótánk" kell — de nem arányosan részesülünk a lehetőségekből. *Hogy a VÁROS nem szereti Dorozsmát!* Régen jártál erre! Amióta magam is dorozsmai vagyok — ahogy mondják, "próbaidős" —, egyszer hallgattalak, egy ünnepi alkalommal. El kellene jönnöd hozzánk egy lakossági fórumra!

Elfogadnád a *Dorozsmai Napló* meghívását egy nyilvános beszélgetésre — egy Neked megfelelő időpontban?

Vállalnánk, hogy összegyűjtenék a kérdéseket, megszerveznék a rendezvényt, hogy kibeszélgethessük magunkat. Nekünk, Neked szükségünk lenne erre. Tisztelettel és a Dorozsmán jellemző méltósággal várunk.

Dorozsma, 1993. június 15.

Barátsággal üdvözlő
Dr. Anderle Ádám
felelős szerkesztő

Kispiac (II.) Tűnődések a piacon

„A piac születésének megvannak a maga törvényei.” Olvashattuk a *Kispiac* című cikkben, a *Dorozsmai Napló* előző számában. Ez bizonyára így is van. Azt azonban nem szabadna figyelmen kívül hagyni, hogy a piacon kereskedelem folyik, és annak is megvannak a maga törvényei. Ezek épp úgy vonatkoznak a piacon árusítókra, mint a boltokban, vagy más üzlethelyiségekben kereskedőkre. Melyek ezek? Például az árusított áru származási helyének tisztasága. Most, amikor soha nem látott mértéket öltött az olcsó konyak, olcsó cigarettá, olcsó zokni árusítása, kár lenne még lovat adni a lopott, vagy csempészett áruk orgazdája alá. Nem tudom hány kistermelőnek álcázott árus szerzi be portékáját a vásártéri nagybani zöldségpiacról, hogy azután felárral árulja a — kispiacon. Talán olcsóbban, mivel nem terhelik a járulékos költségek (adó, társadalombiztosítás, rezsik), mint az üzletekben kereskedőket. Hol van itt az egyenlő közteherviselés? Az olcsóságra visszatérve: június 10-én a hivatalos elárúsító helyeken a zöldpaprika ára 8—18 Ft volt. Ugyanakkor a — kispiacon — 6—14 Ft. A minőségi összehasonlításban viszont a kereskedők javára hillen a mérleg.

Nem hiszem, hogy az úgynevezett Európába vezető út feltétele lenne az újságpapírról, poros zöldségfélék árusítása.

De térjünk vissza Dorozsmára! Úgy tudom, hogy itt van a piac számára kijelölt hely; elég tágas, sokan elférnek, nem úgy mint az ABC előtt. Ugyanis, az enyhén szólva dühöd, hogy az autóbuszra és az ABC-be igyekvőknek úgy kell keresztül tömniük a — kispiacon.

Feltételezem azonban, hogy a dorozsmai kispiacon kapcsolatban bármint is dönt a város vezetése, az idő előrehaladtával úgy is el fog tűnni, mert egyszerűen nem oda való.

Mucci László

Péter—Pál (június 29.)

Péter a „szikla”, melyre Isten építette anyaszentegyházát. Halász volt a mestersége. Jézus hívásának engedelmességgel otthagyt mindent és lett Jézus első tanítványa. Sírja felett épült Rómában a Szent Péter bazilika.

Pál „Saul” sátorakasztó volt. Péterrel ellentétben, ő üldözte a keresztényeket.

L. István megkövezésekor Saul lábait elé rakták le ruháikat vigyázásra. Damaszkuszba ment, amikor az úton megszólította őt Jézus. És Saul, aki ádáz üldözője volt Krisztus tanainak, Jézus követője lett. Nevét felcserélte Pál-ra, második nevére s az elsőt végleg elhagyta.

Péter és Pál, mindketten Krisztus hírdetői. Két, nagy apostolfejedelem. Pétert minden formáság nélkül, mint a „közjó ellenségét” végezték ki. Pált, szabályszerű peres eljárással pallos általi megtisztelő halálra ítélték. Június 29.-e az az ünnep, amikor a III. században sírjaikból felveték őket és a szent Sebestyén katakombákba szállították. Az egyház halálját fejezi ki azzal, hogy átvitelük, megmentésük napját ünnepli Péter—Pál napján.

Farkas Dezsőné

Közügyintézők

A gázdíjbeszedők

A „gázszámlások” éppen fogadóórát tartottak hétfőn délután, amikor meglátogattam őket. Három ember (egy férfi és két nő) rója az utcákat, és ügyel, hogy a lakosság a számlákat rendezze. Kifogtam, sokan voltak, akiket a számlás nem talált otthon. Odaszegődtem az éppen akkor „szabad” fiatalemberhez, aki egyetemi tanulmányait szüneteltetve dolgozik itt átmenetileg díjbeszedőként. Nevüket nem szeretnék nyilvánosságra hozni, hiszen annyi vesztély fenyegeti ügyis a pénzzel bánókat. Ők „díjbeszedők”, maradunk ennyiben — nyilatkozta a fiatalember nagy bölcsességgel, mindannyiuk nevében.

— *Vannak gondjaik?*

Sok problémánk a lakossággal nincs, ugyanis a tévhittel ellentétben a nyugdíjasok pontosabb díjfizetők, mint az egyéb réteg. Sok baj ugyan nincs, de akadnak nem fizetők is.

Ha a problémáról kérdezett, azért akad az is — veti közbe társa, aki most szabad. Néhány szót szólnék a háziállatokról is, ami sokszor megnehezíti a közlekedésünket. A kutyákról van szó. Ezúton is kérjük a lakosságot, hogy a kutyáikat tartsák bezárva — ez azt hiszem nem nagy kérdés tőlünk.

Mit szólna a lakosság, ha csekken kellene befizetni a díjakat?

Volt már szó erről, de nem jött be — kapcsolódik a beszélgetésbe harmadik társunk is. Ugyanis 17-re az óraállásnak bent kell lennie a DÉGAZ-nál. Azért van most ilyen hajtság, mert napokon belül itt a határidő.

Milyen körülmények között szedik a díjakat, avagy tartanak ügyeletet?

Mindannyiunk nevében mondom — vallja be a fiatalember — hogy csak tessék szétnézni. A székcek használhatatlanok, a piciny helyiségben tolonganak az emberek. Nincs egy toalet, koszos a terem. A térről már ne is beszéljek. Főtelten teremben vagyunk kénytelenek dolgozni, mert nincs fűtési lehetőségünk, azt se tudjuk ki től kellene kérni.

Jobb-e a havi számlázás?

A lakosság számára biztosan jobb, mert a pénzt jobban tudják tartalékolni. Nekünk ez természetesen többletmunkát igényel — nyilatkozzák egyhangúan. Ha az említett gondjaink megoldást nyernek, akkor a munkakörülményeinkre nem panaszkodunk. A fizetésünk az más kérdés.

A villanszámlások

A lakossági fogadóórán találkozhattam azzal az egy nővel és az egy férfival, akik a villanszámla fogyasztásunk adatait beszélik. A megkésztetteknek is lehetőséget adva tartanak ügyeletet, hogy rendezhesék számláikat. Ügyeletet tartanak: kedden 7–8-ig, és pénteken 17–18-ig vannak az önkormányzat udvarában a díjbeszedők.

Rendesen fizetjük a villanszámlát?

Az lenne a várható válasz, — mondja a hölgy — hogy a nyugdíjasok nehezebben fizetnek, de éppen azok, akik várnak bennünket, félretelve kisnyugdíjuktól ezt az összeget. Természetesen van olyan, aki sorozatosan nem fizeti ki a fogyasztást, így többszöri felszólítás után kapcsolják ki az áramot tőle.

Vannak-e nehezebb napjaik?

Természetesen itt is van rohamunka. Az első rész mindig a hónap negyedik munkanapja a határidő az elszámolásra, csak azután kapjuk a következő részt beszédre. Fontos az órák állásának leadása.

Milyen gondjaik vannak menetközben, amik a munkájukat akadályozzák?

(Női díjbeszedő): Itt is gondok vannak a kutyákkal. nekem nőnek még nehezebb, nem tudok védekezni. Kérésünk a lakosság felé csak az, hogy kössék meg ebeciket. Ne kutyával várjanak bennünket, hanem pénzzel. Az ügyeleti szobára mi is panaszkodunk. Néhány jelzővel illetném csak: kicsi, hideg, koszos... — ennyi. Igy élnék, dolgoznék a mi díjbeszedőink. Becsüljük meg őket!

Móra Mihályné

Mindennapi kenyérünk

Szorgos kezek munkálják a masszát, majd sütik a kenyeret az üzemben, mely 1972-ben épült Dorozsmán. Végignézve a hatalmas dagasztógépeken, a fehérköpenyes férfiakon, nőkön, megállapítható, nem könnyű munkát végeznek. Kicsiny iroda, amelyben másodmagával dolgozik Erzsike. A számítógépet is itt helyezték el.

Mióta dolgozik itt a sütőüzemben?

1983 óta vagyok az üzem vezetője. Ehhez tudni kell, hogy a beindulás óta (1972) nyolc vezetője volt az üzemnek. Meg kell hogy említssem Szűnyog Mihály bácsit, aki elsőként vette át az üzemet, ő sajnos már nem él. Így kerültem én a helyére.

Hány fő dolgozik az ön keze alatt?

Jelenleg 25 fővel dolgozunk, ebből 4 fő rész munkaidősként segít a munkánkat. Két műszakban üzemelünk, így tehát van nappali és éjszakai műszak.

Mennyi kenyeret sütnék egy nap? Kiknek szállítanak?

Az éves árbevételi tervünk 50 millió forint, amit mindig túl is teljesítünk. A kenyér minősége: dorozsmai fehér házi jellegű, jó minőségű árú. Gyártjuk egy, ill. két kilós változatban. Naponta 30–35 mázsát sütünk, de bétvégére ez megduplázódik. Más falvakba is szállítunk. Bördányba napi 2-3 mázsát, Zsombóra 2 mázsát, Szatymazra 3-4 mázsát. A többi a helyi boltjainkba szállítjuk. Természetesen ezekhez társul a friss péksütemény is. Összesen 78 boltba szállítunk. Süteményeinket a lakosság szereti.

Van egy saját boltjuk is.

A sütőüzemen belül működik egy kenyérbolt, ami napi 2-3 mázsát is forgalmaz, valamint 500 darab péksüteményt. Meg kell említenem a vezetőjét: Kálmán Mátyásné, aki forró kenyérral várja a vásárlókat mindennap fél 7-től 13 óráig, még szombaton is délig. Idetartozik még

a számítógép kezelője, aki ügyesen mindent gépre visz, így az én munkám a vezetésre korlátozódhat. Ő Cseh Lajosné, rész munkaidősként dolgozik.

Őn mennyit dolgozik egy nap?

Dolgozók 10 órát is dolgoznak egy műszakban, nettó 15-20 ezer forintért, ilyen hőiségben a kemencék mellett nem könnyű. Napi 10-12 órát én is ledolgozom és nem ritkán még éjjel is beszaladok, hogy rendben van-e minden.

Nehez női vezetőnek lenni?

Teszem a dolgomat, mint mások. Mint női vezető, úgy érzem megállok a helyem. A dolgozókkal nekem semmi bajom — ebből következően nekik se velem. Nem játszom el a kifejezett főnök szerepét, hanem meg kell értenem a dolgozókkal, hogy kenyérré vár holnap egy csomó ember, itt nincs mit tenni, dolgozni kell: kovászolni, dagasztani, formázni (kézzel) berakni, kiszéni. Nem túl halasztást egyik fázis sem. A problémáim nem hozom ide, és innen pedig nem viszem haza. A gondokat akár az üzemben, akár otthon meg kell oldani, ez az én hivatásom. Ezt csak együtt érhetjük el.

Látok csomagolni egy nyugdíjba készülő.

Igen. 21 évet töltött a kemencénél. Nyugdíjba megy. Igazán hűséges dolgozója a sütőüzemnek. Rácz Dávidnak hívják. Most átadja a szerszámokat az utódjának, „leszámol”, ahogy szokás mondani. Megérdemli a pihenést.

* * *

Erzsike így él. Optimista a munkájában, a gondjait nem osztja meg, megoldja. Ez így van rendjén, hiszen így lesz nekünk mindennapi kenyérünk.

Móra Mihályné

Péter—Pál napja, az aratás kezdete

Igen nehéz munka az aratás. Régen, amikor még nem kombájnnal arattak, a férfiak elszegődtek kaszánsnak és a családból még vagy a feleség, vagy a nagyleány pedig ment marokszedőnek.

A szépen, rendre levágott búzát szedte utána a menyecske kévébe. Ezt mindig össze is kellett kötni, egy kis maroknyi búzacsomóval. Hóna alá kapta a búzacsomó egyik végét, megcsodorta és átkötötte vele a kévét.

Amikor készen voltak, a kévéket összeszedték és keresztetbe rakták. Az első kévét derékban összehajtották, hogy a földön a szár legyen, ne a kalász. A legutókére mindig egy magányos kéve került, ez volt a „páp-kéve”.

Az aratás után következett a cséplés. Nagyon nehéz, poros fizikai munka volt az is. A férfiakra nehéz munka hárult. A tikkasztó melegben lánykák hordták a vizet köcsögökben egy alumínium, vagy zománcos bögrével kínálva a friss vizet.

Aratáskor a szalmáskertben szinte az egész család kint volt, csak az maradt otthon, aki az ebédet főzte. Amikor a cséplőgép kiadta az első búzát, a gazdák tenyerükbe vették, a szemeket figyelték, nézték, simogatták — jó lesz-e az új búza? — milyen lesz majd belőle a kenyér?

Az aranyló szalmáskert gyönyörű volt. A nagyon poros levegő ellenére is nyugalmat árasztott.

Cséplés után a búzáját mindenki vitte haza, s aztán valamennyit a malomba — őrletni. A szalma kint maradt a szalmáskertben, csak akkor vettek haza belőle a gazdák, amikor szükség volt rá. Nagyon szép látvány volt, amikor estére kelve a fogatok jöttek be a határból.

A búza szent volt az emberek szemében. Tisztelettel végezték az aratást, szeretettel simo-

gatták a búzaszemeket. Ugyanúgy a belőle készült kenyeret is. Nem dobtunk el egyetlen falatot sem. S nem hagytuk ott az utolsó falatot. Nem illett. A kenyér aljára megszegés előtt keresztet rajzoltunk. Ez a szokás a mai napig él még sok családban.

Legyen szép magyar földünknek jó búzája, jó kenyere és jusson belőle minden család asztalára annyi, amennyire szükség van.

Farkas Dezsőné

BEFEJEZŐDÖTT AZ ISKOLA

Kis tarisznyák

Nem mindig könnyű a befejezés, különösen akkor, ha kezdete is valami újnak. Akárhogy is szeretnénk, kélszer nem lehetünk ugyanabba a folyóba. A megismételhetetlenség nemcsak fájdalmas, hanem értékeket és szépségeket is ad az emberi életnek. Az általános iskolában töltött 8 év csak egyszerű szín és forma, a lényegét magasabb rendű értékek alkotják.

Ilyen érték a szülők szeretete. A külső szemlélő csak annyit látott, hogy 8 évvel ezelőtt elhozta az első napon az iskolába, megpakolva tudományon hátukon a táskát, és az igazgató bácsi átadta őket Terike néninek, Erzsi néninek, Julka néninek, akik kézenfogva vitték magukkal a rájuk bízott értéket. A szülők szeretete nemcsak tartotta, de építette is bennük a lelket, s bár ők az iskolában voltak, egy percre sem távolodtak tőlük. Az ő szeretetük nem 8 évre szól, felette áll az egyszerűség törvényeinek. Erre nem köszönhetel, hanem egész életükkel kell, hogy feleljenek a fiatalok.

Ahogy életükkel kell bizonyítani a tanárok szeretetét — ami sokszor szigorúságban mutatkozott meg — és elvárásait.

Nevelőknek nevezem őket, mert a szó tiszta, eredeti értelmében nemcsak számokra, nevekre, gondolatokra tanítottak, hanem gondolkodásra, arra, hogy emberként fogadjanak minden számot, szót, gondolatot. Munkájuk szép, de áldozatos: magokat ültetni, s ápolni azokat, míg szárba szökkennek. A kilépő fiatalokon áll már, hogy a hajásból virág legyen, amely büszkesége a magvetőnek.

A tarisznya mélyen nemcsak a szülők, tanárok, de a diáktársak szeretete is elkísérte őket. Mindennap láttuk rajtuk az emberi élet egyik legnagyobb élményét: az együtt tartozás érzését. Nemcsak a rokonszenv, a barátság kapcsol össze, hanem a közös példakép, Jerney János, aki tudásával, áldozatvállalásával állt a magyar haza szolgálatába. Ha hozzá hasonló példaképeket — Szent István, Kossuth, Szé-

chenyi, Deák stb. — követnek, sohasem veszíthetik el egymást a fiatalok.

Ahogy a történelmi személyiségek küzdelmes történetét az idő széppé varázsolta, úgy a 14 évesek hétköznapijai is — a tanulás erőfeszítései, a számonkérés izgalmai, a csínytevések — néhány napos múlttal is rózsaszínűbbnek látszanak.

Ilyen egy utolsó együttlét a ballagás napján, amely csak jelkép egy nagy család fényképén.

Hetvennyolc diák általános iskolai tanulmányait befejezte. Ez a záradék a műveltség alapjait jelenti, amiről 76 diák úgy érzi, nem elegendő. Őket már középfokú iskolába felvették, 49-nek pedig az a szándéka, hogy mához 4 évre az érettségit is megszerezze. Szívünk tiszta öröme, ha az elképzelések meg is valósulnak.

A tizenkilenc éves „öreg” iskolának jött marad a jó eredmény öröme, az iskolai élet mozgató rugóiként kiemelkedő diákok emberi, erkölcsi értéke és hírneve. Joggal mondhatom, mert számos tanuló részvételű dícséretben kiemelkedő tanulmányi munkáért és magatartásért. Nem semmi 4 éven keresztül a hatodik órában fáradtan énekkari próbára menni. Nekik köszönhető, hogy az iskola kórusa az Éneklő Ifjúsági Hangversenyeken már hetedik alkalommal ARANY nünösítést szerzett. Jó dolog volt első helyen helyet foglalni a történelmi versenyen, a városi túzóltó versenyen. Megemlegették Szeged város iskolái a dorozsmai labdarúgócsapatot is. Érthető, hiszen a megyei elődöntőben a legjobban játszó csapatunkat — mint ahogy a magyar futballban szokás — csak balszerencsével tudták legyőzni. Sok sok egyéni teljesítmény emlékét őrzi az iskola. De ezek között is kiemelkedő a hazaszeretetért tett áldozat. Különösen akkor, ha a legszűkebb hazánkra gondolunk, erre a városrésze, amelynek a helytörténeti emlékek gyűjtésében lelkes munkát végeztek. Az osztályterekben üresek a padok, őrzik az emlékeket, gondolnak

hajtani birtokosaikra, amelyekben lesnyit fejjel várták a felelő nevét, s az áldozati bárány mérhetetlen lassúsággal emelkedett fel, s indult a táblához. Nem is sejtik, hogy ők már azóta hetedhét határon is túl, hegyen-völgyön át, vagy éppen a Széksós-tón élvezik a nyarat. Némelyik pad a közhelytől nyikorog, egyik-másik már olyat is látott, amiért szétesett.

Beszélgéseiket kihallgattam, és a tapasztaltabbjai azt is tudják, hogy a világ olyan, amely mohó, kíméletlen és ravasz ábrázatát álomi bájprogramokkal, mézédés ígéretekkel és vilámgyors meggazdagodás reményeivel kendőzi el.

Óva intenek, hogy az élet alapkérdéseiben ne bukjanak meg. Ha fiatal korban nem sikerült tisztázni, lassan megérteni, mit jelent embernek lenni, hogyan kell azt csinálni, mi az, mik azok, amik többé s jobb emberségre vezetnek, akkor a fiatalok az élet végéig czekebe a kérdésekre fognak beleütközni. Ők még nem ismerik az élet könyörtelen útját, a gátlástalan szerzet egymás mellett és egymás ellen, hogy úgy kell akárkit becsapni, meg se tudja, és ha jól megfizetik, szemrebbenés nélkül kell hazudni. Az emberséget mindenki elvárja, számonkéri még a legembertelenebb is, sőt talán ők a leghamarabb. A kikerülő közösségi szeretetet élvező fiataloknak most a szeretet főrog kocskán, s bizony már a padok is tudják, hogy nem fogadkoznak, sem mámoros kijelentések, hanem az igazság az alapja egy jó társadalomnak.

Így indult el hetvennyolc diák a Jerney János Általános Iskolából az egész életre szóló lelki-szellemi útravalót jelképező kis tarisznyákkal a vállon, virágokkal kézben meg egyszer végigjárva az osztálytermet és folyosókat.

Kissé szomorúan, de telve izgalommal és reménységgel búcsúztak el életük eddig leghosszabb nyolc esztendejének emlékezetes színhelyéről.

„A szárny megnőtt, üresen áll a fészek,
Csak álom volt a szép diákvilág,
S mint a fecske alkonyati szelnek,
Ma szárnyakat hont egy sereg diák.”

(Ady)

Atlasz Henrik
igazgató

Szeged-Kiskundorozsma 1. sz. Általános Iskola

Annak megítélése, minősítése a köztudatban úgyis kialakult, hiszen az iskolánkba járó többgenerációs családok — nagyszülők, gyermekek, unokák — saját életútjukon mérhetik le, hogy mit adott és mit nem adott számukra, utódaik számára az iskola nevelőtestülete által kialakított szellem, követelményrendszer.

Mi úgy érezzük, az elmúlt évtizedekben megkaptuk munkánkhöz a megfelelő családi háttérrel, támogatást ahhoz, hogy egészséges életszemléletet alakíthassunk ki a gyermekekben, olyan tudással vértessük fel őket, amely képessé teszi valamennyiüket a képességükhöz mért továbbtanulásra.

Valamennyi évfolyamon párhuzamos osztályokkal — kivétel az első osztály, ahol 3 tanuló-csoport szerveződött — működünk 435 tanuló részvételével. Az osztálylétszámok kedvezően alakultak az elmúlt években. Egy-egy tanuló-csoport létszáma 23–30 fő. Az átlaglétszám 25 fő.

Hét napközis csoportban és egy tanulószobában biztosítjuk a napi háromszori étkezést, a délutáni foglalkozást 190 tanuló részvételével. Ezen tanulók közül a Polgármesteri Hivatal 44 tanulóknak — rászorultságot mérlegelve — ingyenes étkezést tesz lehetővé.

Ezen túl még 40 tanulóknak tudtuk biztosítani az ebédelési lehetőséget.

Éves költségvetésünk 25 millió Ft. A Polgármesteri Hivatal a normatíván felüli összeggel biztosítja az iskola működését. Az más kérdés, hogy ez a megemelt költségvetés is csak a legszükségesebb kiadásokat fedezi. Fejlesztést, tantermi bővítmények, a szükséges karbantartást nem teszi lehetővé.

A szükséges tantermekkel rendelkezünk. Ezen kívül a Polgármesteri Hivatal dorozsmai

kirendeltségén 4 helyiségből álló fakultációs egységet használunk, számítástechnika, háztartási ismeretek, szabás-varrás, fotózás oktatására.

Az iskola egy tornaszobával és két szabadterei létesítménnyel büszkélkedhet, amit a szülők segítségével építettünk meg az elmúlt években. Sajnos volt tanítványaink is, de mások is, egyezőval a vandál, motoros ifjúság nem csak működtetését, hanem állagát is állandóan veszélyezteti.

Félve, de örömmel tesszem közzé, hogy a tornateremre kiírt tervezési pályázat elfogadást nyert. Egy 12x24 m-es, kettéválasztható, hosszanti galériával ellátott, emeletes kiszolgáló egységgel, földszinti lejáróval megközelíthető létesítménnyel gazdagodunk 1994-ben.

Félcélményt azért említettem, mert a nyár folyamán születik döntés a Belügyminisztériumban arról, hogy a Szeged Város által biztosított 60%-os kivitelezési költséghez megkapjuk-e a 40%-os támogatást. Nem kell részleteznem, hogy ez mit jelentene Dorozsma népének társadalmi rendezvények otthonaként.

Sajnálatos, hogy a létesítmény nem lesz alkalmas a kézilabda bajnoki mérkőzések megrendezésére, de a minisztériumi pályázat csak ilyen méretű tornateremre építéséhez ad támogatást. (1992-ben henytjütötünk egy nagyobb méretű tornateremre pályázatot e célból. Sajnos nem fogadták el, és ennek még az a hátránya is lett, hogy 1993-ban nem épülhetett meg még a kisméretű tornaterem sem.)

Egyik legfontosabb kis létesítményünk az iskola könyvtárát tartjuk 12 000-es állományával. Az olvasóvá nevelés, az információszerezés nagy lehetőségét nyújtja a gyermekek és nevelők számára egyaránt.

Az idegennyelv oktatását 4. osztálytól kezdve kiscsoportban angol és német nyelvből szervezzük. E tanévben utólagra szerezték jegyet a nyolcadik osztályosok orosz nyelvből.

E tanévben kezdtünk el egy kísérletet, hogy a felső tagozatban valamennyi osztályban magyar nyelv és irodalom, matematika tantárgyakkal képességhez igazodott kiscsoportokban oktatjuk. Meggyőződésünk az egy éves tapasztalat is igazolni látszik, hogy a képességfejlesztés terén eredményesebben tudunk így oktatni.

Az utóbbi években az iskolában a hitoktatás létjogosultságot nyert. Jól szervezett csoportokban, eredményes munkát végeznek a hitoktatók és közösségre való hatásuk mindinkább érzékelhető.

A tanulmányi, művészeti, sportversenyek városi, megyei, országos szintű versenyekre is eljutnak tanítványaink és büszkéek vagyunk teljesítményükre. Felsorolásuk külön cikket érdemelne.

A nyolcadik osztályosok beiskolázása mindig aránylag megbízható képet ad a nyolc év munkájáról, a tanulók munkaerőköltéséről, képességeiről, a pályaválasztási motíváló tényezőkről. Ez évben is jó arányokat mutat ez a pályaválasztás. Gimnáziumba 7, szakközépiskolába 20, szakmunkásképző intézménybe 27, szakiskolába 5 tanuló nyert felvételt.

Reményemet fejezem ki, hogy ezen tanulók is megállják helyüket a tanulásban új iskolájukban, úgy mint elődeik. s életük folyamán jó szívvel emlékeznek majd volt iskolájukra.

Jóó Ferenc
igazgató

Kistestvéreink

Tallózva Dorozsma hajdanvolt külterületeinek helyi sajtójában, tudomásul kell venni, hogy felnőttek a „kistestvéreink”. Sőt! Ha csak Dorozsma közvetlen szomszédait nézzük — Zsombó, Forráskút, Bordány, Üllés — hát bizony jól elszégyelhetjük magunkat.

Ugyanis nemcsak politikai, kulturális és gazdasági viszonylatban köröztek le bennünket, dorozsmaiakat, hanem önbecsülésben és rátermettségben is.

Mert amíg mi várjuk azt a bizonyos „sült galambot”, hogy ugye majd csak lesz valahogy, ők tesznek is annak érdekében, hogy legyen élet a falun. Bizonyítja e faluk pozitív gazdasági mérlege, a lakosság létszámának növekedése és a gombamód épülő új családi házak, még ebben a kimondottan rossz gazdasági helyzetben is.

És ez még nem minden. Mert a falusi lakos szeretné gyermekét „jobb” iskolába járatni, azaz városba, ami szintén nem kis anyagi megterhelést jelent — de megéri a falu jövője érdekében. És ezt tükrözi a sajtójuk, a helyi újságok.

Tulajdonképpen majd mindegyik említett falu újságja nem több, mint 4 éves múltira tekinthet vissza.

Nos, ebben nekünk sincs semmi szégyellni valónk, de hát a töretlenség az sokat számít, és itt a vidéki újságok talpraesettebbek voltak, mivel lapjukat ingyen terjesztették, és legtöbbször a mai napig is így kézbesítik.

És itt a dolog rákfenéje; mert a polgár mindent elolvas (már ha tud?) De ha még fizetni is kell érte, hát akkor meg ott egye meg a fene.

Pedig, mint azt a gyakorlat hibazonnyította, ez a járható út. Igaz nem könnyű, nem sima, de

járható. Csak éppen némi áldozattal jár (támogatók, adakozók, vállalkozók és megrögzött lokálpatrióták szükségesei hozzá).

És ez úgy tűnik, a kis közösségekben jobban megtalálható, mint a városlétszámú „Szegedhez önkényesen csatolt településeken”.

A városhoz való tartozás kényelmessé tette a lakosokat, megszokták, hogy helyettük hoz döntéseket a város vezetése és most kizökkenteni őket ebből a kényelmes apátiából, embert és családot próbáló feladat. Sokan felvetik a kérdést, hogy egyáltalán mi szükség a mi önállóságunkra?

Nos a helyi sajtónak ebben is óriási a szerepe.

Mert maga köré tömöríthet egy olyan demokratikus kis közösséget, amely széleskörűen és szakszerűen tájékoztathatja a település lakosságát arról, ami ott és akkor aktuális és fontos.

Gond van még szinte minden helyi lap terjesztésével.

Azonkívül szükség volna e kis lapok szerkesztősegeinek szorosabb kapcsolatára, így a kritikus kérdésekben a „régio és a vidék” válláll mellett tudna kiállni igazáért.

Mert ugye, valamikor, szétszórtsága ellenére nagyon is egységes tudott lenni a környék lakossága — Szeged határától egészen Majsáig.

Így hát arra kérjük olvasóinkat, hogy ha a kezükbe kerül, olvassák el a *Bordányi Napló*-t, a *Zsombói Hirmondó*-t, a *Forráskúti Hirmondó*-t, a *Mérgesi Hírek*-et, de főleg és legalaposabban a *DOROZSMAI NAPLO*-t.

Vass József

Alapítványi támogatás

Bensőséges ünnepség színhelye volt június 10-én a Kiskundorozsmai Takarékszövetkezet tanácsterme. A Kiskundorozsmáért Alapítvány kuratóriuma adta át az áprilisban meghirdetett pályázat nyerteseknek a díjakat.

Gátfalvi Kristófné a Kuratórium elnöke köszöntötte a megjelenteket, majd Dr. Géczy József országgyűlési képviselő rövid ünnepi beszédében hangsúlyozta az Alapítvány létjogosultságát, és rámutatott arra, hogy Dorozsma csak a dorozsmaiakra számíthat. Ezután ismét Gátfalvi Kristófné vette át a szót, és átadta a támogatásokat.

8000—8000 Ft-ot vettek át azok a 8. osztályos tanulók, akik középiskolában tanulnak tovább, és tanulmányi eredményük legalább 4,5 volt.

Név szerint:

NAGY MÁTÉ
SZTANKOVICS ERIKA
KERTÉSZ KLÁRA
SZILÁGYI ANNAMÁRIA
VARGA ANDREA
BIHARI ROBERT
GARAS ATTILA
GÉCZI IZABELLA
BÖRCSÖK ANDREA
GÉCZI ZSOLT
MÓDRA MÁRIA
SOMOGYI HENRIETT

Az üntevékeny művészeti csoportok közül hat részesült alapítványi támogatásban:

ALKONY nyugdíjas klub 40 000 Ft (ruházatfelújításra és magnóvásárlásra).
Átvette: Kormos Ferenc
KOMPLEX KÉZMŰVES CSOPORT 30 000 Ft (munkához szükséges eszközök vásárlására).
Átvette: Pappné Sörös Julianna
VÖRÖSKERESZTES KLUB 40 000 Ft (kulturális célra, diktafon vásárlására).
Átvette: Turessányi Imréné.
HOZSANNA ÉNEKKAR 30 000 Ft (elektromos orgona vásárlása).
Átvette: Pócsai György.
HÓVIRÁG gyermektánc csoport 30 000 Ft (táborozásra).
Átvette: Miklós Károly.
ÖNKÉNTES TÚZOLTÓK FÚVÓSZENEKARÁNAK EGYESÜLETE 30 000 Ft (ruházat vásárlása).
Átvette: Kovács Attila.

Egészségügyi intézmény támogatására két pályázat érkezett, a következő támogatást kapják:

Kiskundorozsmai Gyermekrendelő 30 000 Ft (vényomásmérő és magnó vásárlására).

Átvette: Dr. Vizi Ilona.

Kiskundorozsmai Orvosi Rendelő 70 000 Ft (doppler egység, szem- és fülvizsgáló készülék vásárlása)

Átvette: Dr. Juhász Erzsébet.

A helyi bűnmegelőzési szervezetek támogatására kiírt pályázatot a Kiskundorozsmai Önvédelmi Csoport nyerte el. A támogatás összege: 100 000 Ft, amelyet Bálint István, az Önvédelmi Csoport vezetője vett át. Az összeget CB rádió vásárlására, és a járőröző gépkocsi fenntartására fordítják.

Ezek után a kuratórium tagjai uzsonnán látták vendégül a pályázat nyertesait, majd kötetlen beszélgetéssel ért véget az ünnepség.

Mucsi László

1793. június 24.

Ezen a napon, Keresztelő Szent János ünnepén tették le a mai dorozsmai templom alapkövét és kezdték építeni a templomot.

200 esztendő! Hány korszakváltás, hány rendszerváltás, hány emberöltő?!

S a templom áll és betölti sokirányú hivatását. Ez a ház a lélek megtisztulásának, megújulásának helye. Az ünneplés helye. A megnyugvás helye. Tornyával, atmoszférájával az ember tekintetét és szívét az ég felé vezető épület. A „NAGY VÍZ” idején — 1879-ben — sok dorozsmai számára menedékhely. Korábban és ma is sokak számára szép műemléképület, Dorozsma díszje. Azok számára, akik otthonuknak tudják, Isten és ember, ember és ember bensőséges találkozásának helye. „Isten háza és a mennyország kapuja.”

Az évfordulón megköszönjük, hogy van templomunk, Istennek és elődeinknek. Kérjük e ház GAZDÁJÁT, Istenünket, hogy az Ő háza és a mi házunk teljesíthesse továbbra is hivatását közöttünk! Újulhasson meg hensejében is, miután külsőleg megújult. Védőszentje, Keresztelő Szent János tanítása és imája szerint ajándékozson meg bennünket Urunk, az egymással egyetértő, közösséget építő és újjáépítő lelkiület!

Ezúton is köszönetet mondunk mindenkinek községünk lakói és egyházközségünk tagjai nevében, aki hozzájárul a templomunk megújításához, fenntartásához, működtetéséhez!

Mádi György plébános

Ünnepi események

Június 24-én csütörtökön este fél 7: Ünnepélyes szentmise az évforduló napján egykori dorozsmai lelkipásztorok részvételével.

Június 24. csütörtök, 25. péntek, 26. szombat este fél 7: Lelki előkészület: szentbeszéd. Alkalmom szentgyónásra e napokon reggel 6 órától és este 6 órától.

Június 27. vasárnap délelőtt 9 órakor ünnepi szentmise. Végzi és szentbeszédet mond Abraham István Szeged-Belváros esperces-plébános, prépost-kanonok. (Az alapkötetletnél 200 éve elődje: Petrits István végezte a szertartást.) Ezen a szentmisen lesz az idén jubiláló házastársak közös hálaadása. — A szentmise végén ünnepi körmenet.

Szeretettel hívjuk az ünnepre a mai és egykori dorozsmaiakat!

Sportkörkép — Sportkörkép

Hajdani sportolóként és testnevelő tanárként tisztában vagyok azzal, hogy mekkora jelentősége van a sportnak a fiatalok életében.

Nem csupán fizikai fejlődésük szempontjából; egy jó csapat, jó közösség lelkileg is feldobja a gyerekeket.

Arra voltam kíváncsi, jelenleg milyen lehetőségeik vannak fiainknak-lányainknak a „helybéli” sportolásra. Kérdézködésem azonban a lehetőségek mellett felszínre hozta az alapvető problémákat is.

Haladjunk sorjában... A DN előző számából már részletesen megismertük a Tisza Budo SE cselgáncsosait, nem mindennapi eredményeiket és azt, hogy ismét lehetőség nyílik az oviscsoport beindítására.

A másik — Dorozsmán választható — küzdő, önvédelmi sport a kick-box (all style sportkarate).

Erről a lehetőségről *Zsögön Miklós* edzőt kérdeztem.

Az Ő minősítése II. dan (a feketeöv II. fokozata).

Ennek a japán eredetű karatéra épülő, a 70-es évek elején USA-ban kifejlesztett sportágnak a legfőbb előnye a sérülésmentesség. Következik ez a szabályrendszerből (nem engedélyezett a megsemmisítő erejű ütés és az életpontok támadása), a védőfelszerelések használatából és a gyerekek eleve fölkészülnek elviselni az ütésekkel sérülés nélkül. Nevelési szempontból sem elhanyagolható a szilárd fegyelem és egymás tisztelése. Edzéseken teljes egyenlőség van a gyerekek között. Serkenti a munkavégzést a különböző minősítő fokozatok megszerzése, amely az elméleti tudást és a gyakorlati felkészülést is tükrözi.

Magyarország a helyezéseket tekintve a nemzetközi mezőnyben az élen áll, az USA-val holtversenyben. Mindez a nemzetközileg elismert szakmai vezetés és edzőcsoport hozzáértő munkáját dicséri. A WAKO világversenyeken nincs döntő magyar amatőr versenyző nélkül. Legeredményesebb Hugyecz Lajos, aki Európában évek óta veretlen. Kétszeres világ-bajnok, négyszeres Európa-bajnok és tizenkészeres magyar bajnok. Szinte egyedülálló az amatőr karate világában. Példaképe lehet a dorozsmai srácoknak, lányoknak is, akik igen lelkesen dolgoznak. Folyamatosan lehet csatlakozni hozzájuk szerdán és pénteken a művelődési ház nagytermében.

A legnagyobb tömegeket nálunk is a labdarúgás vonzza. A keddi edzés végén Aradi Emiltől érdeklődtem a Kiskundorozsmai Egységes Sportkör csapatairól, jövőjéről.

Az NB III-ról sajnos már csak múlt időben beszélhetünk. Itt 16 felnőtt és ugyanannyi ifjúsági korú sportolt aktívan. Edzőjük: *Aradi Emil*, *Lovászi László* és *Szabó Zsolt* volt.

A serdülők között több, mint 20-an rúgják a labdát szép eredménnyel; korcsportjukban a III. helyezést érték el. Edzőjük *Szentesi István*. Az előkészítősek, tehát a 11–14 évesek szerepeltek a legsikeresebben!

Ők bajnokságot nyertek köszönhetően saját lelkesedésüknek, ügyességüknek is

edzőjük — *Varga Sándor* — kiváló munkájának.

Van jövője Dorozsmán a labdarúgásnak!

Az utánpótlás nevelése folyamatos. Edzésnapokon szeretettel várják a tehetséges, lelkes gyerekeket 11 éves kortól.

A tárgyi feltételek is adottak. A két pálya, öltözők, zuhanyzók nem képviselnek ugyan luxus színvonalat, de elfogadhatóak. Szerencsére van néhány szponzora is az egyesületnek: a kábelgyár, a Volán, az SZKV és a múltban a József Attila Tsz. Főleg az utazásokat segítik.

A hazai meccsek bevétele fedezi körülbelül a játékvezetők tiszteletdíját. Viszont a labdák, cipők és egyéb felszerelések nagyon elhasználódtak.

Az edzők is mind „szerelemből” dolgoznak.

Az alkalmi segítők mellett mindenképpen szükség lenne egy stabil pénzforrásra. Hiszen az egyesületben közel százan sportolnak és még ugyanennyien amatőr módon, kedvtelésből edzenek itt. Gyakoriak a hangulatos alkalmi és öregfiúk mérkőzések.

Legközelebb június 27-én lesz igazi sportcsemegében része annak, aki kilátogat a sporttelepre.

Újra pályán láthatjuk a 80-as évek sikeres labdarúgóit (Mihálffy, Farkas, Ottlik, Csomor, Ökrös, Tutrai, Gábor, Takács, Pintér, Bálint, Ábrahám stb. Ellenfél a Sándorfalva csapata: Barna, Kiss, Bitó, Lelc, Ambrus, Kanász stb.).

A mérkőzés 16.30-kor kezdődik.

Bővebb felvilágosítást ad Gábor Antal a 361-487-es telefonon.

Még egy jelentős, döntő esemény is várható a közeljövőben; a KÖZGYŰLÉS, ahol téma lesz bőven és valószínűleg sok döntés is születik. Erről a következő DN ad tájékoztatást. Addig is, ha valakinek a focival kapcsolatos kérdése van, adja le postáládkába.

A másik hagyományos sportága Dorozsmának a kézilabda. Évtizedekkel ezelőtt szintén az egységcs sportkörhöz tartozott, de mivel elfogadható pályát a „gépállomás” területen tudtak kialakítani, az egykori kézilabdások ott leltek otthonra. Így a dorozsmai fiúk és lányok a Mezőgép, Hódgép most pedig a Tornádó nevet reklámozzák, ahogy a tulajdonosok változtak.

A Tornádó egyre nagyobb hírnévre fog szert tenni kézilabdásai révén, mivel a női csoport BEJUTOTT az NB II-BE!

Azért írom csupa nagybetűvel, mert ezt az eredményt szinte lehetetlen körülmények között érték el. A pályákat ugyan használhatják — a terület rendben tartása ellentételekért — de abban is csak a vendégcsapat fér el. A hazaiak otthon öltöznek át. Edzőjük Szentesi Biró Ferenc emberfeletti munkát végez, persze díjazás nélkül. Egyedül edzi a felnőtt és az ifjúsági csapatot, rendben tartja a felszerelést, intézi a csapat ügyes-bajos dolgait. Széles körű ismeretségét kihasználva folyamatosan talpal, hogy napról napra boldoguljanak valahogy. Hiszen támogatást azonban sem kapnak, de a játékvezetőket fizetni kell, utazni kell és pótolni az elhasznált felszerelést.

A lányok saját zsebből vesznek cipőt, nadrágot és amire még szükség van.

Ennek ellenére, nem hogy végighajtották a bajnokságot, hanem meg is nyerték. Sőt lehetőségük lenne az NB II-ben szerepelni, ha anyagi gondjaik megoldódnának. Szakmai cél legalább a hatodik hely megszerzése; ez benne van a csapatban!

Az NB II-be jutás jogát a következő játékosok vívták ki: Ottlik Sándorné, Peták Márta, Zakar Andrea, Kormányné Fődi Erzsébet, Tajti Tünde, Dudás Mónika, Dudás Ágnes, Csala Klára, Egri Bea, Farkas Szilvia, Korbely Szilvia, Tóth Éva, Török Ildikó, Hermann Alexandra, Szalai Mónika, Márta Bettina, Varga Andrea, Kothencz Edina, Korom Edit.

A Tornádó férficsapata a megyei I. osztályban játszik, az ificsapatok a városi bajnokságban. Ők is derekasan helyt álltak. Szentesi Biró Ferenc segítőtársa *Kormány László* a férficsapatokat edzi.

Ebből a körképből kitűnik, hogy csupán kb. 350 olyan sportolója van Dorozsmának, aki itthon erősödhet, versenyezhet.

Az már a körképhez tartozik, hogy egyikük jövője sem biztosított anyagi szempontból, mert a sport támogatására lassan egy fillér sem jut. Főháborító, hogy egy több mint tízezres településnek nincs megfelelő méretű tornaterme, ahol elférne egy méretes kézilabdapálya, kosárpálya stb. Ahol a sportolók a téli félévben is edzhetnének, ami kiszolgáltatná a tömegsportigényeket és biztosítaná gyerekeink harmonikus fejlődése mellett a sportbarátok kulturált szórakozását is. Nagyon sok ügyes, lelkes és szép eredményű sportoló csemete kallódik el pénz és hely hiányában Dorozsmán és „választ” magának sokkal egészségtelegebb életmódot.

Megérdemelnék a lehetőséget a gyerekeink és rászolgáltak munkájuk jobb körülmények közötti folytatására a dorozsmai edzők is!

Ocskó Margit

Hírek a csatornázásról

Ez évben elkészült a Vályogos utca végig, a MOBA átmenelével együtt, a Czékus utca első szakasza, a Tapodi utca és a Szekerce utca. Folyamatban van a Balabás utca, a Derce utca, a Fölszél utca, Gyalu utca, Gyuris és Dudás utca csatornázása. Július—augusztus hónapra marad a Czékus utca, az Erdőstarcsa és keresztutcái, a Gyöngyöspata, a Forrai és a Kettőshatári utca.

Tervezni kellett augusztus hónapra is a kivitelezést, mert a szerződéskötés késése miatt csak szeptemberben indulhatott be a munka. Továbbá a márciusi fagyok és az áprilisi esőzések idején szinte semmit sem lehetett végezni a területen. Ezek ellenére csak egy hónapos határidő-módosításra került sor. Ez szükséges is volt, mert magunk sem tartottuk volna elfogadhatónak, hogy június, július hónapokban egyidőben 7–8 utca csatornázását végezzék.

A kivitelezés üteméhez igazodóan — figyelembe véve az ÁFA visszaigényléshez szükséges több mint egy hónapot — ütemeztük az évi pénzügyi teljesítést is.

Februárban 5 millió forintot, júliusban pedig 10 millió forintot utaltunk a kivitelezőnek.

Sajnos az érdekltség hozzájárulást nem fizetők miatt az eredetileg számítottnál nagyobb hitelt kell felvennünk. A kieső összegek behajtásáról az Adóhivatal fog intézkedni.

Az 1993. május 11-i Intéző- és Ellenőrzőbizottsági ülésen résztvevők, Sashegyi Tibor műszaki ellenőr és Szűnyog Zoltánné pénzügyi vezető beszámolója után, megelégedésüket fejezték ki a munkával kapcsolatban. Kisebbség nagyobb problémáiról valamennyiünknek van tudomásunk, de eddig még mindent rugalmasan el tudtunk intézni a kivitelező munkavezetőivel.

Valamennyi érdekeltnak javaslom, hogy a bekötés nyomvonalával, akna elhelyezésével és anyaglerakással kapcsolatban vegyék fel a kapcsolatot a munka helyszíni irányítóival. Amennyiben bárki bármilyen felvilágosítást szeretne kérni — nemcsak az érdekltség területéről — őket a Csatornamű Társulat Gyöngyöspata u. 24. szám alatti irodájában fogadjuk.

Lajkó János
Csatornamű Társulat Elnöke

Ilyenek lennénk?

— olvasói levél —

Tisztelt Szerkesztőség!

Egyre nagyobb megütközéssel olvasom a Dorozsmai Napló legutóbbi számait.

Kezdve azzal, hogy közmegebecsülésnek örvendő dorozsmai polgárokról — nagyon helyesen — nekrológok jelennek meg. Így a helyes. De március 15-éről nem kellett volna esetleg megemlékezni? Az ünnepi program megemlékezésre került, de azon kívül semmi. Igaz, hogy a Nemzeti Ünnep az elmúlt rendszerben nem számított az Állami és Pártvezetés kedves ünnepei közé, de az újság jelenlegi vezetése ezen igazán túlléphetett volna.

Azután a Fclclős Szerkesztő Úr cikkek végén történő megjegyzései. Sok mindennek lehet ezeket nevezni, csak korrekt, etikus magatartásnak nem, hiszen az érdekelt már nem tud reagálni rá, hiszen az utolsó szó mindig a Szerkesztőé.

A Baráti Kör megalakulásakor legtöbb vitát a politikamentesség váltotta ki. Nos Anderle Úr éppen ezt sértette már meg többször. Várható volt, még az induláskor ez, bár többen felhívták a figyelmünket, hogy „kutyából nem lesz szalonna,” még ha egyetemi tanár is az illető.

Anderle Úrnak olyan álma van a jövőről, hogy „az unokáim ne féljenek, ha mást gondolnak, mint az éppen hatalmon lévő kormány”. Kérdezem a Szerkesztő Úrtól: az ő általa is támogatott Párt hatalmon létekor hány embernek kellett félnie a másként gondolkodás miatt? Hány embert végeztek ki a másként gondolkodás miatt? Hány embert internáltak, zártak börtönbe, zaklattak, üldöztek a rendőrök a másként gondolkodás miatt?

„Hogy tanulhassanak és legyen mindig munkájuk”

Hány középiskolás diák nem jutott be az egyetemre, mert egyházi iskolába járt? Nem tanulhatott, mert másként gondolkodott!!! Legyen munkájuk? És a tíz-húsz évvel ezelőtti vattaemberek?

Úgy látszik, Szerkesztő Úr igen feledékeny, vagy vannak dolgok, amikre nem tud, vagy nem akar emlékezni!

Miért aggasztja a múlt-orientált jövőépítés? A múltat igenis tisztázni kell! Ne oktasson ki senkit az egykori pufajkás, még ha most pártvezér is! És ne dolgozzon a becsületlen emberek mellett, vagy sajnos felettük

vezető pozícióban egyetlenegy III/3-as ügynök sem!

Programhiány? Kérem én, melyik pártnak van olyan programja, amely mindenki számára elfogadható? Mert szerintem senkinek. És esetleg akinek van, és azt szándékosan elhallgatja, az mit követ el a Nemzettel szemben? Ez aljasság lenne!

Folytatom a sort!

Kérem Szerkesztő Urat, úgy is mint akinek a statisztika a kedvence:

— hány egykori kommunistát (bocsánat: szocialistát) végeztetett ki, záratott börtönbe, internált, vagy üldöz a jelenlegi kormány, mert szerintem sajnos még azokat sem, akik tehetnek a mai gazdasági helyzetért. Cáfoljon meg, Szerkesztő Úr!!!

— hány diák nem kerülhet be politikai nézetei miatt az egyetemekre?

Lehetne még folytatni, de tudom, hogy értelmetlen és meddő lenne a vita, hiszen választ, és objektív clemzést úgy sem kaphatnék. Csak arra kérem Anderle Urat, ha már érdemi, szemtől szembeni vitára nem képes, akkor legalább ne hülyítse és ne hergelje a tisztos dorozsmai polgárokat.

Ha már a saját szemétdombunkon nem turkálunk és az Ön véleménye szerint nem turkálhatunk, akkor miért foglalkozik egy ilyen kis média az országos nagypolitikával? Vagy ez csak a Szerkesztő Úr privilégiuma?

Tisztelt Szerkesztőség!

Lassan szemlesütve kell járnom, hiszen ezen Újság megjelenésének bölesőjénél jómagam is jelen voltam, mégpedig büszkén. Az első számok után még kaptam is elismerő, és jószándékú bíráló szavakat. Az utóbbi számok után ismerőseim, barátaim a fenti kérdéseket szegeznek nekem. Nem győzők mentetetőzni, hogy „én nem ilyen lovat akartam”!

Nem posztkommunista (Urambocsá szocialista) uszító lapra kíváncsi Dorozsma lakossága!!! Mert a habostorta és az uszítás az két külön dolog még ha az utóbbi a „Szerkesztő megjegyzései”-ben szerepel csak.

Sajnálom és aggódom a Dorozsmai Naplót.

Tisztelettel:

Földi István

Megjegyzés: levelem esetleges megjelentetéséhez csak szó szerinti és teljes terjedelemben történő leközlés esetén járlok hozzá.

FEJTÖRŐ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12		13		14				15		
16						17	18			
19			20					21		
22		23		24		25			26	
27			28			29		30		
31				32	33				34	35
36	37	38				39				
40						41				
42			43	44			45			
46								47		

Vízszintes: 1. Vízi növény. 5. A Tas utca sarkán áll névelővel. 12. Strázsza. 13. Szót csépelő. 15. Plussz. 16. Katonai létesítmény. 17. Vesztét egy faló okozta. 19. Földművelő eszköz. 20. Becézett Edina. 21. Máj termeli. 22. Sós sütemény. 25. Ágnes becézve. 26. Kétes! 27. Elemi részre (felesleges ékezet). 29. Kúszó. 31. Hiányos nótafa. 32. 1926 óta van Dorozsmán. 36. Délszláv autójel. 38. Lop. 39. Versnek van. 40. Népszerű dorozsmai buszmegálló. 41. Földesúr helyettese. 42. RSO. 43. Dr... 45. Tisztító. 46. Szőlőtermő lanka Dorozsma határában. 47. ...enklatúra.

Függőleges: 1. 1543-ban Dorozsmáról Szegedre került. 2. Eladó. 3. Régi nemzetség Dorozsmán. 4. Óramárka. 6. Nemes ló. 76. Kicsi Attilám. 8. Állóvíz. 9. Becézett Imre. 10. Kiejtve piramis. 11. Női név. 14. Becézett angol férfinév. 18. Megengedett. 21. Tojás németül. 23. Ütlegelő. 24. Medikus. 28. Tenger idegen nyelven. 30. Hajmosószer. 33. Mindjárt népiesen. 34. A templom védőszentjének keresztneve keverve. 35. Visszafele angol pénz. 37. Röv. volt nagyhatalom. 39. Éles hangon kiáltozik. 40. A birkózónak kell. 43. Bolgár autójel. 44. Fordítva bagoly mondja. 45. Angol enyém.

Májusi rejtvény megfejtése: HOVÁ VISZITEK A PÉNZETEKET? BIZTOS HELYRE! ÖTSZÁZ FORINT

Kiskundorozsmai Takarékszövetkezet könyvajándékát nyerték:

Szekerke Iván, Újvárosi u. 41.
Gallainé L. Rozália, Barátság u. 15.
Csonka Pál, Tas u. 33.
Rátkai Gyuláné, Bölcs u. 5.
Duhainé Éva Ilona, Jerney u. 33. II. 8.
Tari Árpád, Balabás u. 71.
Bozsák Istvánné, Bencze u. 27.
Tasi Lászlóné, Barátság u. 23.
Illés Antalné, István u. 44.
Ambrus Csilla, Dobos u. 1.
Veszelyovszki Eszter, Erkel u. 21.
Márta Zoltánné, Czékus u. 1.

Gallai Mihályné, Barátság u. 15.
Rozsi Zsuzsanna, Virág u. 12.
Barsiné Kovács Irén, Virág u. 3.
Gallai L. Rozália, Barátság u. 15.
Barsi Benjámín, Virág u. 3.
Marton Zsuzsanna, Virág u. 9.
Bodor Imréné, Virág u. 5.
Szakács László, Gyalu u. 24.
Szabó József, Tas u. 25.
Molnár István, Tóparti u. 4.
Illés Márta, Bródi u. 33.
Balogh Ildikó, Magdolna u. 5.

Bimbó a báb

Az I. sz. Általános Iskola bábcsoportját Vass Józsefné tanárnő, a csoport vezetője mutatja be.

Mint ahogy a világon minden élőlény megszületik, fejlődik, és megérik, s ahogy az apró magocska elbukkanva szárbaszökken, bimbókat hajt és kivirágzik, úgy született bábcsoportunk három évvel ezelőtt.

Az előzményekről szólva el kell mondanom, hogy tíz évvel ezelőtt, mikor az ígért állás reményében családommal ideköltöztünk Dorozsmára, még nem érdekelt a hábozás-bábkészítés, hiszen mint földrajz-rajz szakos tanár, inkább a képzőművészet más ágaival foglalkoztam. De az állást végül nem kaptam meg és Kisteleken kezdtem a tanévet, napközis nevelőként. Klubrendszer alakítottunk ki a gyerekeknek, s akkor gondoltam először a hábozásra, mint fontos művelő, nevelő és szórakoztató napközis tevékenységre.

A kisteleki gyermekek nagy érdeklődése, lelkesedése biztatott a folytatásra. Néhány év múltán pályázhattam az I. sz. Általános Iskola rajz szakos állására, de nem sikerült, ismét a napközibe kerültem. 1990 őszén az akkori 3. osztályos napköziseimmel megalapítottuk a „Bimbóbábot”.

Alapító tagok: Bata Szilvia, Jenei Zsuzsa, Horváth Szilvia, Keller Mária, Kreininger Judit, Lázár Szabolcs, Makra Viktória, Maráthy Edit, Réti Barnabás, Vass Viktor. Az iskola kérésére a központi műhely készített nekünk paravánt, az akkor még működő Szegedi Textilművek dorozsmai részlege biztosított drapériát, s elkezdődött az alkotó munka.

A Bábszínházba jártunk tanulni, bérletet váltottunk, bekerekedünk a színpalak mögé is.

Kövér Béla, a színház igazgatója szívesen foglalkozott velünk, habár egy-két óra alatt nem lehet megtanulni mindazt, amihez több éves tanulás, szakismeret, tapasztalat szükséges.

Első előadásunk — *Az erdei úrhajó* — sikere fokozta lelkesedésünket. A második évben két mesét választottunk: *Mi ez?* és *Az igaz barát* címmel tavasszal adtuk elő. Erre az előadásra már az óvodásokat is meghívtuk. A Köznevelés folyóiratban megjelent felhívásra, amely az országos Báb fesztiválra szól, elküldtük jelentkezésünket, s nagy örömeinkre, részt vehettünk ott.

Az idei tanévben három rövid állatmeséből állítottuk össze műsorunkat: *A róka mindig pórral jár* — címmel. Az iskolai bemutatás után előadtuk a Művelődési Házban az óvodáknak és két előadásunk volt szegedi óvodákban.

Létszámunk közben változott, csökkent, illetve jöttek új tagok: Körmendi Mónika, Maróti Kitti, Sinkó Tamás, Tanács Zoltán.

Nem akarok panaszkodni, de a szűkös anyagiak, ez gondolom nem újság, az időhiány, a szűkös hely, mind-mind behatárolják működésünket, lehetőségeinket. A Művelődési Ház igazgatója nagyon szívesen látta bennünket, talán több támogatásban részesülnénk, vagy újabb kapcsolatokra lenénk. De a legfőbb gond mégis az, hogy a továbbtanulásra számító tehetséges gyermekek, a kultúrát igazán igénylők előbb-utóbb hemennek Szegedre — hiszen külterület vagyunk. Akik maradnak, szintén több ok miatt, kilépnek, s végül új csapat szervezésén kell gondolkodni.

Ez talán csak az „anyavirág” túlzott féltelme, hiszen a gyerekek egyelőre olyan kérdésekkel keresnek, hogy: — Mít tanulunk jövőre? Ki mit ad elő? stb... Így a Bimbó nő tovább.

**Június 27-én kerül megrendezésre az
ÁCS GÉZA KÉZILABDA EMLÉKTORNA**

Helye: Tornádó pálya

Ideje: 16—20-ig.

Tervezett program:

16.30—17-ig

Zsombó—Dorozsma leány utánpótlás

17.30—18-ig

Vendéglátó—Dorozsma Rutinos hölgyek

18.30—19-ig

Dorozsma öregfiúk—Dorozsma

19.30—20-ig

Tornádó NB II.—Megyei csapat.

A kezdőcsapatokban, és a cserepadon is van még hely!

GYERTEK HAJDANI KÉZILABDÁSOK!!!

**ZANUSSI,
LEHEL
HŰTŐGÉPEK
MOSÓGÉPEK,
TŰZHELYEK
DOROZSMÁN IS!!!**

Díjtalan házhozszállítás,
betüzelés,
szaktanácsadás.

**HŰTŐGÉPEKNÉL
KEDVEZMÉNY,**

régi készülékét
reális áron beszámítjuk.

Adél köz 1. szám.

Telefon: 361-312.

A KÓBORLÓ VENDÉGLŐ

Szeretettel meghívja Önt és kedves családját
Június 26-án szombaton 12 órától,
másnap 04 óráig tartó

PÉTER—PÁL napi mulatságra.

Helye: A KÓBORLÓ vendéglő, és kerthelyisége.

Színes játékprogramok,

Tisza BUDO SE cselgáncs bemutatója,

valamint Molnár József (Cside) és zenekara szórakoztatja a
vendégeket.

A ZWACK Kereskedelmi KFT. kóstolóval egybekötött ital-
bemutatót tart!

Bográcsos pacal és borjú pörkölt, alkoholos és alkoholmentes
italok várják Kedves Vendégeinket!

**MÁR EGY ÉVES
A GYURIS SÖRÖZŐ!!!**

Szeretettel várjuk vendégeinket.
Tekepálya, biliárd, kerthelyiség!

Nyitva:

mindennap 07—23-ig.

Dorozsma, Vitorla u. 32.

MEGNYÍLT

a Dorozsmai út 168. szám alatt
ÚJ BÚTORBOLT
bejárat a büfénél.

Nyitva tartás:

hétfőtől péntekig 7—13 óráig.

Nyitva tartás után

a lakásban lehet érdeklődni.

Telefon: 361-219.

PAPÍR + ÍRÓSZER + ISKOLATÁSKA + TORNAFELSZ.

A

Nyitva: hétköznap 7—19.

szombat 9—12.

vasárnap 9—12.

MÉG mindig szolid árakkal

MÉG mindig teljes iskolai felszereléssel,

de MÁR hosszabb nyitvatartással

és MÁR jól megközelíthető helyen

várja vevőit!

JERNEY és KAMILLA utca sarok.

JÁTÉK + MŰANYAGÁRU + RENDELÉSRE IS!

**RÉGI ÜZLET
ÚJ HELYEN!!!**

Ismét megnyílt

a SZOLID

**lakásfelszerelési,
és ajándéküzlet.**

Új címe:

Kiskundorozsma, Adél köz 1.
(Dorozsmai úton
a Bölcs utcával szemben)

- kisbútorok,
- kerámiák,
- lakásvilágítási tárgyak,
- ajándékaruk,
- könyvek stb.

Folyamatosan bővülő kínálat,
elérhető árak.

Törzsvásárlói igazolvánnyal
rendelkezőknek árengedmény.

Nyitva tartás:

keddtől péntekig 9—17 óráig.
szombaton 8—12 óráig.

SZÉLMALOM VENDÉGLŐ

200 főig magas színvonalon társadalmi és
családi rendezvények lebonyolítását

VÁLLALJUK.

*Rendezvényekre kedvezményt adunk!
Előfizetéses étkeztetés változatlanul*

72 Ft-os áron.

Megrendelés, felvilágosítás, személyesen
helyben, vagy a 361-363-as telefonon.

GIGI KOZMETIKA!!!

Udvarias kiszolgálással várja

KEDVES VENDÉGEIT

most megnyílt kozmetikai szalonjában

**HEGYESI ZSUZSA
KOZMETIKUS**

*Nyitva: hétfőn és szombaton 8—14-ig
kedden, csütörtökön, pénteken 12—20-ig*

TINIK TI IS GYERTEK BÁTRAN!

Előzetes megbeszélés személyesen:
Dorozsma, Málna u. 40.
vagy telefonon: 361-309.

UTAZÁS!!!

SZAFARI PARK

1993. VII. 3.

1500 Ft

Autóbuszal Dorozsmáról!

PÁRIZS—EURODISNEY

1993. VII. 18—23., VIII. 16—23.

Szálloda, reggeli, autóbusz 14 980 Ft

**MÜNCHEN—ZÜRICH—VADUZ—
FELDKIRCH**

1993. VII. 11—17.

Szálloda, reggeli, ill. félpanzió, autóbusz
18 980 Ft

SPANYOL TENGERPART

1993. VIII. 19—29., IX. 2—12.

22 800 Ft

Félpanzió, autóbusz, szálloda.

AMSTERDAM

1993. IX. 19—23.

19 900 Ft

Szálloda, reggeli, autóbusz.

LIGUR TENGERPART

1993. VIII. 20—30.

25 390 Ft

Autóbusz, szálloda, félpanzió.

Jelentkezés: A B C Utazási Iroda

Szeged, Kígyó u. 4. sz. (Technika Háza)

**A LEGOLCSÓBB
FAGYLALT
AZ ABC MELLETT
KAPHATÓ!!!**

**Dorozsma,
Szent János tér 1.**

BETYÁRBÁL!!!

Zsombón a Rózsa Sándor Csárdában

1993. június 26-án 16 órától.

„betyáros ételek”

A jó hangulatról

a „Kikindai betyárok” gondoskodnak.

Asztalfoglalás a helyszínen,
vagy a 373-406-os telefonon.

NAGY LÁSZLÓ

LAKATOS

Épületlakatos,

fémszerkezeti

és lakatos munkát

VÁLLALOK!

Lépcsők, korlátok, kerítések,
garázsajtók készítése.

Munkafelvétel:

Trombita utca 7.

hétköznap: du.: 16—18 óráig.

**SZŐLŐBŐL IS
KÉSZITENEK BORT!**

TERMELI:

Schäffer Gyula

Kerényi István

KAPHATÓ:

Börcsökéknél,

Dorozsma, Kubikos u. 15.

Nyitva:

hétfőtől szombatig 7—18-ig
vasárnap 7—12-ig.

TISZTELT

VÁSÁRLÓINK!

Kedvező áron

(95 Ft-tól 127 Ft-ig)

kínáljuk 2 literes üdítőinket.

Hűtött sörrel,

üdítővel állunk

rendelkezésükre,

a meleg nyári hónapokban is.

Nyitvatartásunk változatlan.

TAKÁCSNÉ

PALÓCZ JULIANNA

Erdőstarcsa u. 1/A

Kiadja: Dorozsmai Napló Baráti Kör

Felelős kiadó: Mucsi László. Szerkesztő: a Szerkesztőbizottság. Hirdetések: Mucsi László (361-961)

Felelős szerkesztő: Dr. Anderle Ádám.

Szerkesztőség: Ácsné Fekete Ilona, Atlasz Henrik, Farkas Dezsőné, Móró János, Móra Mihályné, Ocskó Margit (a Baráti Kör elnöke), Soós Zoltán,
Szakácsné Molnár Mária, Vass József.

Megjelenik havonta.

Észrevételeket, javaslatokat, híreket és közlésre szánt cikkeket a művelődési ház postaládájába, illetve a szerkesztőbizottsági tagokhoz kérjük eljuttatni. A szerkesztőség tagjaival személyesen csütörtökönként 18—19 óra között találkozhatnak a művelődési házban.

Székhely: Petőfi Sándor Művelődési Ház. Dorozsma, Negyvenyolcas u. 12. Telefon: 361-010

Officina Kft. 6701 Szeged, Pf.: 1121. Telefon: 483-394 — 93-1180